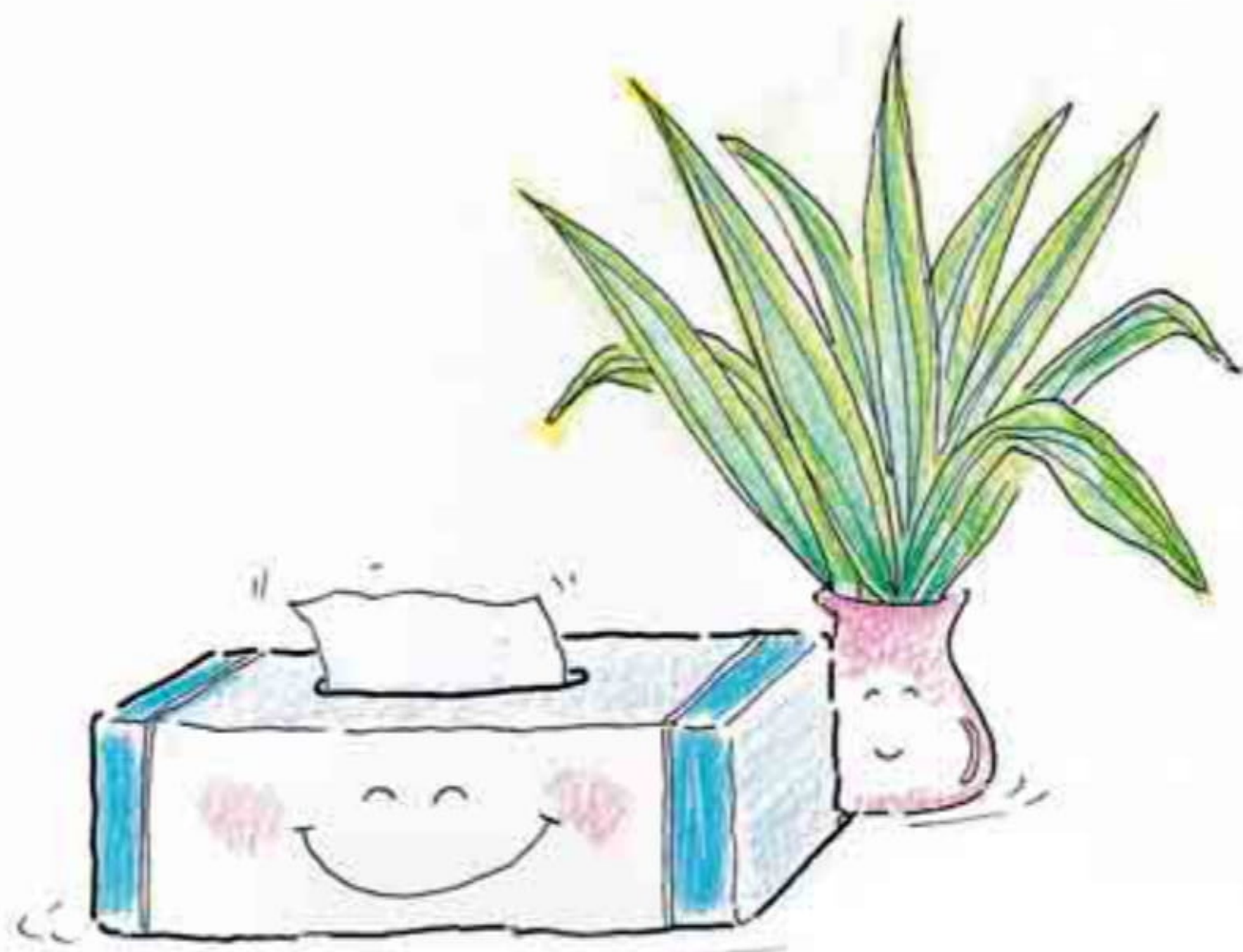

กระดาดผ่านหนึ่งของคุณยาย

บ่าย ๓ โมงแล้ว สายฝนยังโปรยปรายมาไม่ขาด
สาย อากาศเริ่มเย็นลง ต้นไม้ฉ่ำน้ำฝนจากฟ้า ต้น
หญ้าก็ดูสดชื่นดีใจที่ได้น้ำมาหล่อเลี้ยง ข้าพเจ้ากำลัง
ปรับมูลี่หน้าต่าให้คุณยายได้เห็นทัศนียภาพรอบ ๆ ภูมิ

เปิดกลับไปทำภารกิจส่วนตัว คุณยายยังคงนั่ง
อยู่ที่เก้าอี้νωมตัวเดิม ข้าพเจ้านั่งอยู่ข้าง ๆ เก้าอี้ของท่าน
คอยดูว่า ท่านต้องการสิ่งใด

ระหว่างนั้น...คุณยายจะชวนข้าพเจ้าคุยบ้าง เล่าเรื่องในอดีตให้ฟังบ้าง คุณยายเล่าว่า “ยายไปขอแผ่นดินเขามา ขอเขามาสร้างวัด ขอเขา ๕๐ ไร่ เขาให้หมดผืนเลย หลวงพ่อธัมมะ หลวงพ่อทตตะ ยายก็บวชให้ท่านเราอยู่วัดมาก็ปีแล้ว” ข้าพเจ้ากราบเรียนท่านว่า “๑๑ ปีแล้วค่ะคุณยาย” คุณยายพูดกับข้าพเจ้าว่า “เออ ! ดีแล้ว อยู่วัดนะ กินข้าววัด พระหมุต่านดูครัวให้ยาย ใครทำเลอะ ๆ เทอะ ๆ ไม่ได้ พระหมุ่จัดการหมด ... ให้อหลานน้อย หยิบกระโถนให้ยายหน่อย”

ข้าพเจ้าหยิบกระโถนที่วางอยู่บนโต๊ะเคียงไปรองที่ใต้ดาวของท่าน ท่านก็ช่วยจับกระโถนให้อยู่ในระดับ

ที่พอดี แล้วจึงค่อย ๆ บ้วนน้ำลายลงในกระโถน พอ
คุณยายบ้วนน้ำลายเสร็จ ข้าพเจ้าหยิบกระดาษทิชชูให้
ท่าน ท่านก็บอกกับข้าพเจ้าว่า “ยายมีกระดาษแล้ว”
กระดาษแผ่นนั้นพับเก็บไว้ในชายแขนเสื้อกันหนาวของ
คุณยาย ท่านใช้กระดาษแผ่นนั้นเช็ดที่ริมฝีปาก ๑ ครั้ง
แล้วกลับด้าน เช็ดอีก ๑ ครั้ง หลังจากนั้น ท่านก็จะ
พลิกด้านที่ใช้แล้วไว้ด้านใน ด้านที่ยังไม่ได้ใช้ไว้ด้าน
นอก พับเป็นสี่เหลี่ยมให้ชายเสมอกันทุกด้าน แล้ว
สอดเก็บกระดาษแผ่นนั้นไว้ในชายแขนเสื้อกันหนาว
เหมือนเดิม

ตอนนั้น...ข้าพเจ้าได้แต่รำพึงอยู่ในใจว่า “เกิดมาไม่เคยเห็นใครพับกระดาษทิชชูได้ประณีตเหมือนอย่างคุณยายเลย” ท่านจะแบ่งพับเป็นตอน ๆ แต่ละตอนท่านก็จะใช้มือของท่านรีดทับกระดาษนั้นให้เรียบเสมอกันทุก ๆ ตอน

ในที่สุดข้าพเจ้าอดที่จะกราบเรียนถามท่านไม่ได้ว่า “ทำไมคุณยายต้องเก็บกระดาษทิชชูไว้ในชายแขนเสื้อด้วยล่ะคะ” คุณยายหันมามองหน้าข้าพเจ้าสักระยะ แล้วท่านก็หยิบกระดาษแผ่นนั้นออกมาอีกครั้ง ท่านสอนข้าพเจ้าว่า “พอเราใช้ด้านนี้เสร็จแล้ว ก็พลิกไปใช้อีกด้าน พลิกไปพลิกมา แบบนี้นะ” กระดาษแผ่นนั้น

ถูกพับไปพลิกมาอยู่บนตักของคุณยายหลายทบ จนครบทุกด้านเหลือด้านที่จะใช้ในครั้งต่อไปอีกด้านเดียว แล้วท่านก็สอดเก็บไว้ในชายแขนเสื้อกันหนาวเหมือนเดิม กระดาษแผ่นไหนที่ใช้ครบทุกด้านแล้ว ก็จะถูกนำมาเรียงซ้อนกันไว้ เพื่อที่จะเก็บไว้ใช้เป็นกระดาษรองชั้นน้ำลายในกระโถน ไม่ให้น้ำลายนั้นติดกันกระโถน เพื่อง่ายต่อการทำความสะอาด

กระดาษแผ่นนี้...ถ้าไม่ได้มาอยู่ในมือของคุณยายแล้ว ก็คงจะลงไปอยู่ในถังขยะตั้งแต่ครั้งแรกที่ถูกนำมาใช้

กระดาดแผ่นหนึ่งของคุณยาย...ช่างมีค่าจริง ๆ

“ในชีวิตคนธรรมดาทั่วไปนั้น...
การที่จะมองเห็นสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ ให้เป็นสิ่งที่มีความหมาย
ไม่ใช่เรื่องง่ายเลย
แต่สำหรับคุณยายแล้ว
สิ่งใดที่ได้มาด้วยบุญ สิ่งนั้นมีความหมาย
คุณยายรักษาบุญได้ และใช้บุญเป็น”